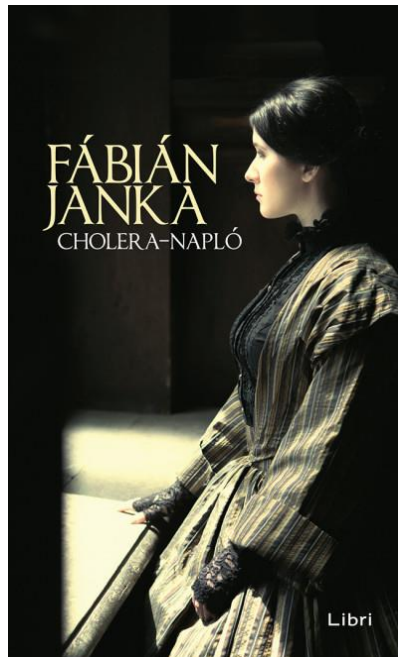

Fábián Janka
CHOLERA-NAPLÓ

190 évvel ezelőtt, 1831-ben Magyarországon kolerajárvány pusztított. A tizenhét éves Gruber Georgina a budai Várban, az édesapja cukrászműhelye fölötti lakásukban próbálja átvészelni szűk családjával együtt a karantén hónapjait.

Ráadásul kedvenc újságjukban, a Magyar Kurírban rendszeresen olvashatják a beszámolókat a járvány ijesztő adatairól: hányan betegedtek meg az ország különböző megyéiben, közülük mennyi a gyógyult és a halott.

Az ország főorvosa, Lenhossék Mihály is a sajtón keresztül próbálja csitítani a kedélyeket, életmódbeli tanácsokat ad, és biztonságos megelőzési módokat, vagy alternatív terápiákat ajánl, közben pedig feltétlen bizalmat kér a városi és országos hatóságok, valamint az orvosok munkája iránt.

Georginának és a családjának egy modern kommunikációs eszközök nélküli világban kell túlélniük a bezártságot, a szorongást, a betegségtől és a haláltól való félelmet és végső soron akár a fertőzést is.

*

A ma élőknek hátborzongatóan ismerős problémákkal kell megküzdeniük: a közeledő, halálos kór rémével, a pánikkal, a korlátozásokkal, az álhírekkel, a járványtagadókkal, a különböző - néha életveszélyes - gyógymódok hirdetőivel és magával a rejtélyes betegséggel, ami egyre közelebb hozzájuk szedi az áldozatait.

Fábián Janka kisregényében egy régmúlt halálos ragály történetét olvasva furcsán ismerős körülmények közé csöppenhetünk, és megállapíthatjuk, hogy 190 év alatt sok szempontból vajmi keveset változott a világ.